<u>Муса Җәлил</u>

Чыныккан яшьлек

(Корыч)

Корыч менә шулай чыныкты.
Н. Островский

Мин мыек та әле кырмый идем,
Былтыр өйдән чыгып киткәндә;
Алтмыш яшьлек картның гомер буе
Күргәннәре хәзер җилкәмдә.

Бу бер елда баштан кичкәннәрдән
Ми күперде, йөрәк кабарды;
Егермедә битем җыерчыкланды,
Егермедә чәчем агарды.

Бу порохлы, канлы, яшьле елның
Авырлыгы төште аякка.
Мина екты мине, егермедә
Мин таяндым, ахры, таякка.

Сез тапмассыз хәзер күзләремдә
Малай чакның юләр шуклыгын.
Каш сикерми тиле дәртләр белән,
Күңел куйды инде мутлыгын.

Йөрәк каты, йөздә яшьлеккә ят
Җитдилек һәм сабыр уйчанлык.
Яшьлек янды кипкән дары кебек,
Гомре булды аның өч айлык.

Яшьлек, яшьлек!
    Кайда «айлы кичең»?
Кайда синең «зәңгәр күзләрең»?
Дон буенда, окоп базларында
Ятып калды кайнар эзләрең.

Сандугачлы алсу таңда түгел,
Син давыллы төндә кабындың.
Җиңеп алган чиккә сине канлы
Байрак итеп кадап калдырдым.

Үкенә дип ләкин уйламагыз,
Мин шат, күреп җиңгән илемне.
Йөз яшьлегем булса, мин барсын да
Шушы юлга бирмәс идемме?

Яшьлек, дисез, өскә үрләр өчен
Бирелгән бит аңа канатлар!
Исе китеп сөйләр аны картлар,
Гасырларга тарих кабатлар.

Утны-суны кичеп, кешелеккә
Яулап алдык бөек чынлыкны.
Безнең яшьлек менә шулай үтте,
Корыч менә шулай чыныкты.

1943 ел